

dagens og Rigsraadets Bevillingslove. Hvad Detaillen angaaer, har jeg stræbt at tilvejebringe Censartethed i de forskjellige Budgetter samt søgt at nærme mig de Grundsætninger, som hidtil have været gjort gjældende i Rigsdagens Finantslove. Man vil saaledes finde, at jeg har ladet mig det være magtpaaliggende at søge at drage de personlige Udgifter frem for sig, saaledes at Alt, hvad der ikke hører med til Lønninger, er opført som Assistance, en Fremgangsmaade, som under den sidste Finantslovs Behandling fra Rigsraadets Side blev udtalt som ønskelig, ligesom den ogsaa igjennem mange Aar er bleven fulgt i Rigsdagen. Dette har saameget lettere kunnet skee iaar, som de midlertidige Lønningsforbedringer for de tidligere sælles Embedsmænd, der svare til Søbtillæget for de kongerigste Embedsmænd, endnu gjælde for det Aar, for hvilket denne Finantslov skal gives. Endelig finder jeg med Hensyn til Formen Anledning til endnu at bemærke, at jeg, skjøndt jeg fremdeles holder mig overbeviist om, at Brutto-systemet er det rette, dog efter den Form, Rigsraadet sidste Gang fandt Anledning til at give Budgettet, ikke har troet mig berettiget til at afvige fra det dengang gennemførte Netto-system, som altsaa vil gjenfindes i det Finantslovsforslag, jeg herved har den Ære at forelægge, dog med enkelte Modificationer, som jeg har anset for nødvendige for ikke at gjøre Lovforslaget usoraaeligt. Den væsentligste Afvigelse, som i den Henseende findes fra, hvad der er D'Herrer bekendt, er den, at Udgifterne til Generalstatedirectoratet ere bleven opførte under Udgifterne til Finantsernes Centralbestyrelse istedetfor som hidtil blandt de Tolbudgifter, som forlods fradrages Tolbudtægterne.

Hvad Indholdet angaaer, vil der findes meget Lidt, som ikke er de fleste af D'Herrer, bekendt, idet det vil være i det høie Things Erindring, at Udgifterne for 1867—68, forsaavidt Rigsraadet angik, engang ere bevilgede paa den Betingelse, at, dersom den ny Forsatningsordning traadte i Kraft før den 1ste December d. A., traadte

Bevillingen ud af Kraft, og jeg har søgt saavidt muligt at holde mig til de Bevillinger, som dengang bleve givne. Ligeledes ville D'Herrer erindre, at der i Rigsdagens 18de ordinaire Session blev forelagt et Forslag til Finantslov for det her omhandlede Finantsaar, og De ville i det foreliggende Udcast i alt Væsentligt gjenfinde de samme Forslag, som fandtes i hiint. Der kan altsaa ikke være nogen særlig Anledning til at drøle ved de enkelte Punkter; men da det dog kan være ønskeligt at orientere ærede Medlemmer i, hvorledes disse Summer ere komne frem, og da der er enkelte af de nye Budgetposter, som i væsentlig Grad afvige fra de tidligere, skal jeg tillade mig at opholde mig et Øieblik ved nogle Enkeltheder. Hvad først angaaer Overskuddet af Domaineindtægterne, ville de Herrer her finde det budgetteret med et noget mindre Beløb end i Loven af 11te Mai 1866, hvilket væsentlig er begrundet i, at 9000 Rb. fra de forhen slesvigste Districter ere gaaede over under de directe Skatter — det er altsaa en Mindreindtægt — medens der er en større Udgift af 20,000 Rb., som det har været nødvendigt at budgettere, for at sætte Domainefirkerne i en saadan Stand, at de kunne taale det Opsyn, som efter Kongerigets nyeste Lovgivning nu ogsaa paahviler dem. — Jeg kommer dernæst til den Indtægt, Staten har af sine Activer ved Renter og Afdrag. I Loven af 11te Mai var der budgetteret som Renter af Activerne et Beløb af 1,168,000 Rb., hvorimod man i nærværende Finantslov vil finde opført et Beløb af 2,803,000 Rb. Denne betydelige Forskiel hidrører fra, at der nu, da Forholdet til Hertugdømmerne er ordnet, ikke forekommer mig at være nogen Grund til at holde dem særskilt, og man har derfor trukket ind med blandt Activerne det Tilgodehavende, vi have hos Hertugdømmerne paa Statsgjælden, hvoraf Renten som bekendt anbrager 1,160,000 Rb. Desuden er naturligviis Renten af Kongerigets Reservesfond c. 200,000 Rb. kommen til, og endelig er der